

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200504
Dátum vydania rozhodnutia: 17.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2015200504.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U., toho času ÚVTOS, Sládkovičova 80, Banská Bystrica, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Belán, so sídlom Školská 136/27, Madunice, proti žalovanému: Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, so sídlom Gucmanova 19/670, Leopoldov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu č. ÚVTOS a ÚVV-1-540/11-2015 a č. ÚVTOS a ÚVV-1-582/11-2015 (bez uvedenia dátumu vydania rozhodnutí), konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. novembra 2015 č. k. 14S/110/2015-23, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. novembra 2015, č. k. 14S/110/2015-23 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1.

1.1 Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením zo dňa 24.11.2015, č. k. 14S/110/2015-23, podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu č. ÚVTOS a ÚVV-1-540/11-2015 a č. ÚVTOS a ÚVV-1-582/11-2015, ktorými boli žalobcovi zamietnuté žiadosti o vykonanie návštev priamym kontaktom v zmysle § 24 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 475/2005 Z. z.“). Zároveň rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Krajskej prokuratúre v Trnave.

1.2 Krajský súd zastavenie konania dôvodil tým, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutí a postupov, ktoré nespĺňajú kritéria na to, aby ich bolo možné považovať za rozhodnutia orgánov verejnej správy. Aj s prihliadnutím na nález Ústavného súdu SR vydaným pod sp. zn. III ÚS 247/2007 dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia v zmysle úpravy zákona č. 475/2005 Z. z. patria do oblasti právnej úpravy verejného práva trestnoprávneho charakteru a nie je ich možné považovať za rozhodovanie

orgánu verejnej správy. Rozhodnutia a postupy boli prijaté v rámci výlučnej právomoci týkajúcej sa realizácie výkonu trestu odňatia slobody uloženého na základe právnej úpravy trestného zákona a trestného poriadku, nemôžu byť teda predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

1.3 Rozhodujúci význam mala pre krajský súd skutočnosť, že žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutí a postupu súvisiaceho s výkonom trestu odňatia slobody, ktoré nie je možné považovať za rozhodnutia a postup orgánu verejnej správy, teda jeho súdny prieskum nie je prípustný. Je názoru, že je potrebné na zabezpečenie ochrany práv žalobcu v prípade existencie iného príslušného orgánu na konanie a rozhodnutie, aby bola vec postúpená tomuto orgánu na ďalšie konanie, čo v danom prípade prislúcha Krajskej prokuratúre v Trnave. Právomoc iného orgánu je daná charakterom rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo vydané v zmysle zákona č. 475/2005 Z. z. Nakoľko sa jedná o právoplatné rozhodnutia žalovaného, ktorými bola predmetná vec vyriešená s konečnou platnosťou a s prihliadnutím na obsah písomného podania žalobcu, označeného ako žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v konaní, krajský súd toto podanie podľa obsahu v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p. považoval za podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia vydaného žalovaným, na ktoré konanie je príslušný prokurátor. Preto je vec potrebné po právoplatnosti rozhodnutia postúpiť krajskému prokurátorovi Krajskej prokuratúre v Trnave. Orgánom prokuratúry je zverená okrem iného aj dozorná funkcia nad zachovávaním zákonnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody. Prokurátor dozerá na to, aby sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Právomoc Ústavu rozhodovať o povolení na návštevy vyplýva priamo zo zákona č. 475/2005 Z. z. Takéto rozhodnutie je vydané v tzv. vykonávacom konaní, ktoré je súčasťou trestného konania uvedeného v štvrtej časti Trestného poriadku.

1.4 Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2.

2.1 Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania za právne zastupovanie a poštovné. Uviedol, že krajský súd mu odňal možnosť konať pred súdom, jeho žaloba smeruje proti nepreskúmateľnému rozhodnutiu žalovaného, ktoré neobsahuje formálne a obsahové náležitosti ako aj riadne odôvodnenie. Poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na nerešpektovanie právneho názoru Najvyššieho súdu SR v konaní 4Sžo/42/2012 zo dňa 18.09.2012, na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. II. ÚS 225/2009 zo dňa 02.06.2009 a III. ÚS 5/2012 zo dňa 17.01.2012 a ďalšie, ktoré uviedol v žalobe. Je názoru, že nepovolenie návštevy jednoznačne pre odsúdeného znamená a nedá sa inak chápať ako trest. Poukázal na § 52 zákona č. 475/2005 Z. z. a uviedol, že pred uložením disciplinárneho trestu musia byť objasnené okolnosti spáchania disciplinárneho previnenia a preukázaná vina odsúdeného. Odsúdenému sa pred uložením disciplinárneho trestu musí umožniť, aby sa k veci vyjadril. Takéto vyjadrenie sa uvedie na predpísanom tlačive, ktoré sa následne predloží odsúdenému na podpis. Ten má právo odmietnuť vyjadrenie podpísať. V takom prípade príslušník zboru v prítomnosti tretej osoby uvedie túto skutočnosť na predpísanom tlačive, pripojí dátum, svoj podpis, meno a priezvisko prítomnej tretej osoby a jej podpis. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/20/2012 zo dňa 16.01.2013, podľa ktorého v prípade rozhodnutie riaditeľa ÚVTOS, ktorý zamietol žalobcovi návštevu priamym kontaktom sa jedná o rozhodnutie, ktoré podlieha preskúmaniu súdom v správnom konaní.

3.

3.1 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4.2 Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúma zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

4.4. Podľa § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

4.5 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

4.6 Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

4.7 Podľa § 104 ods. 2 O.s.p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

4.8 Podľa § 7 ods. 1, 2, 3 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

4.9 V občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

4.10 Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

4.11 Podľa čl. 149 Ústavy SR, Prokuratúra SR chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

4.12 Podľa čl. 8 bodov 1. a 2. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v znení protokolov č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8, (Oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR o pristúpení k Dohovoru bolo publikované v Zbierke zákonov 15. mája 1992 pod č. 209/1992 Zb.) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v

súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

4.13 Podľa § 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokuratúra je samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

4.14 Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

4.15 Prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu.

4.16 Podľa § 18 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokurátor dozerá na to, aby v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, disciplinárne tresty vojakov, ochranné liečenie, ochranná výchova, ústavné liečenie alebo ústavná výchova na základe rozhodnutia súdu, ako aj v celách policajného zariadenia, boli držané osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu o pozbavení alebo obmedzení osobnej slobody a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy.

4.17 Prokurátor je povinný

a) vykonávať previerky zachovávanía zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1, písomným príkazom ihneď prepustiť na slobodu osobu držanú v mieste uvedenom v odseku 1 nezákonne bez rozhodnutia alebo v rozpore s rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu, písomným príkazom zrušiť alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom, dozerat', aby sťažnosti a oznámenia osôb držaných v miestach uvedených v odseku 1 sa bez meškania odoslali tým orgánom alebo činiteľom, ktorým sú adresované.

4.18 Podľa § 47 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená (§ 18), je príslušný krajský prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori.

4.19 Miestne príslušný na vykonávanie dozoru je krajský prokurátor tej prokuratúry, v ktorej obvode má sídlo orgán vykonávajúci správu miesta uvedeného v odseku 1.

4.20 Podľa § 104a ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. disciplinárne konanie, konanie o zvýšených a zavinených trovách výkonu trestu, konanie o náhrade škody a konanie súvisiace so zhabaním vecí začaté pred 01.01.2014 sa dokončí podľa predpisov účinných do 31.12.2013.

4.21 Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. odsúdený má právo prijímať návštevu blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru najmenej raz za kalendárny mesiac v trvaní dvoch hodín. Neuplatnené právo prijať návštevu blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru zaniká. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu povoliť náhradný termín vykonania návštevy.

4.22 Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. návšteva odsúdeného v ústave s minimálnym stupňom stráženia a v ústave so stredným stupňom stráženia sa vykonáva spravidla priamym kontaktom, návšteva odsúdeného zaradeného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia sa vykonáva spravidla bez priameho kontaktu. Riaditeľ ústavu môže v odôvodnených prípadoch rozhodnúť, či sa návšteva odsúdeného vykoná s priamym kontaktom alebo bez priameho kontaktu.

4.23 Podľa § 18 ods. 1 písm. a) až d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, v znení účinnom do 31.12.2015 (ďalej len „Poriadok“), do diferenciálnej skupiny „C“ v ústave so stredným stupňom stráženia sa umiestni odsúdený, ak neplní program zaobchádzania, opakovane sa počas výkonu väzby alebo výkonu trestu dopustil disciplinárneho previnenia, to odporúča záver psychologického vyšetrenia, bol na návrh riaditeľa ústavu súdom preradený z ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

4.24 Podľa § 18 ods. 2 písm. a/ až e/ Poriadku v diferenciálnej skupine „C“ v ústave so stredným stupňom stráženia zaobchádzanie je zamerané na dodržiavanie ústavného poriadku a disciplíny, odsúdený sa zaraďuje do práce na pracovisko v ústave alebo strážené pracovisko mimo ústavu, na aktivitách organizovaných pre celý ústav sa odsúdený zúčastňuje len so súhlasom pedagóga, odsúdený sa spravidla ubytuje v cele, návštevy sa vykonávajú spravidla bez priameho kontaktu.

4.25 Podľa § 36 ods. 1 Poriadku návšteva sa vykoná na základe povolenia na návštevu schváleného riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru za podmienok ustanovených v zákone. Návšteva sa vykonáva v určenom priestore ústavu.

4.26 Podľa § 97n ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2014 rozhodnutie o uložení disciplinárnej odmeny a rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu nie je preskúmateľné súdom; to neplatí, ak ide o rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu za konanie odsúdeného, ktoré má znaky priestupku.

4.27 Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k predmetu odvolacích námietok žalobcu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 OSP):

4.28 Najvyšší súd SR poukazuje na zákon č. 370/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a to predmetné ustanovenie § 104a - prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2014, kde ustanovenie § 104 a ods. 1 - disciplinárne konanie, konanie o zvýšených a zavinených trovách výkonu trestu, konanie o náhrade škody a konania súvisiace so zhabaním vecí začaté pred 01.01.2014 sa dokončí podľa predpisov účinných do 31.12.2013.

4.29 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový a právny stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, preto žalovaný v čase rozhodovania vychádzal zo znenia zákona účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia a to novelou č. 370/2013 Z. z. Preto konania začaté pred 01.01.2014 sa dokončili podľa predpisov účinných do 31.12.2013. Do tohto momentu sa preskúvané rozhodnutia žalovaného považovali za rozhodnutie podliehajúce súdному prieskumu v zmysle § 244 a nasl. O.s.p. Posun v judikatúre nastáva až pri rozhodnutiach vydaných podľa novely č. 370/2013 Z. z., t.j. od 01.01.2014. Preto krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie zastavil a postúpil vec na ďalšie konanie krajskej prokuratúry.

4.30 Odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že preskúvané rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy podliehajúceho súdnému prieskumu v zmysle § 244 a nasl. O.s.p. Z právnych noriem citovaných nižšie vyplýva, že nad zákonnosťou postupu a rozhodnutí žalovaného dozerá príslušný prokurátor. V rámci trojdelenia štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu možno prokuratúru spolu s ochrancom práv, v rámci širšieho ponímania štátu a verejnej správy, zaradiť v istom smere do moci súdnej, avšak s prihliadnutím na čl.

149 Ústavy SR ako i na znenie právnej normy ustanovenej v § 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, treba prokuratúru považovať za štátny orgán s osobitným postavením, ktorého postavenia ako i pôsobnosť upravuje osobitný právny predpis. Z uvedeného možno jednoznačne dospieť k záveru o tom, že Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov nie je možné považovať za správny orgán, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - Správny poriadok, podľa ktorého je správnym orgánom štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zverí rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy. Z uvedeného vyplýva záver, že rozhodnutie žalovaného vydávané podľa zákona č. 475/2005 Z. z. (§ 24) nemožno považovať za rozhodnutie vydané v správnom konaní podliehajúce prieskumnej právomoci správnych súdov podľa Piatej časti O.s.p.

4. 31 V posudzovanej otázke prípustnosti súdneho prieskumu žalobou napadnutých nesúhlasov riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je potrebné vychádzať z celkovej koncepcie zákonnej úpravy výkonu trestu odňatia slobody a jeho účelu sledovaného spoločnosťou prostredníctvom noriem trestného práva (Trestný zákon, Trestný poriadok), zákona o výkone trestu odňatia slobody ako i prostredníctvom vykonávacej vyhlášky vydávajúcej Poriadok výkonu trestu odňatia slobody (ďalej len „Poriadok“). Už z podstaty ukladania trestov podľa Trestného zákona vyplýva, že ide o ujmu na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného, pričom okrem iných cieľov trestania, má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Táto koncepcia nie je nijako v rozpore s realizáciou základného práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, garantovaného Dohovorom a Ústavou SR, nakoľko i tieto normy najvyššej právnej sily pripúšťajú za určitých podmienok obmedzenia výkonu tohto práva (čl. 8 bod 2 Dohovoru, čl. 13 ods. 2 a 4 Ústavy SR).

4.32 Zo zákonnej úpravy výkonu trestu odňatia slobody, vrátane Poriadku výkonu trestu odňatia slobody, vyplýva, že prijímanie návštevy odsúdenými podlieha udeleniu povolenia schváleného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Schválenie návštevy formou priameho kontaktu teda nie je nárokom (v prípade žalobcu sa dokonca spravidla nevykonáva - § 18 ods. 2 písm. e/ Poriadku), ale sa povoľuje v závislosti od podmienok stanovených týmito normami, s prihliadnutím predovšetkým na stupeň strázenia a skupinu diferenciacie, v ktorých je odsúdený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený, ako i na jeho správanie sa počas výkonu trestu, ktoré vypovedá o tom, akým spôsobom sa odsúdený zúčastňuje na pozitívnych zmenách svojej osobnosti a naplňa sa cieľ individuálnej prevencie prostredníctvom výkonu trestu odňatia slobody (§ 24 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z., § 36 ods. 1 a § 18 ods. 2 Poriadku). Nesúhlasné stanovisko žalovaného k žiadostiam odsúdeného, o vykonanie návštevy za podmienok podľa § 24 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nie je typickým individuálnym správnym aktom, a preto nepodlieha revízií riadnych, resp. mimoriadnych opravných prostriedkov v správnom konaní, ani preskúmaniu súdom. Ide o rozhodnutie zákonom zmocnenej autority, ktoré priamo a bezprostredne vplyva na napĺňanie účelu sledovaného výkonom trestu odňatia slobody a na nápravu odsúdeného. Zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2014 rozhodnutia o uložení disciplinárneho trestu za konanie odsúdeného, s výnimkou konaní majúcich znaky priestupku, výslovne vyňal zo súdneho prieskumu.

4.33 V danom prípade nie je daná podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR právomoc správnych súdov na preskúmanie žalobou napadnutého rozhodnutia a jedná sa o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, preto krajský súd postupoval zákonne, keď konanie podľa § 250d ods. 2 O.s.p. zastavil a písomné podanie podľa obsahu v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p. považoval za podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia vydaného žalovaným, na ktoré konanie je príslušný prokurátor a v prejednávanej veci je daná právomoc Krajskej prokuratúry Trnava. K tejto otázke bol vydaný Najvyšším súdom SR judikát č. 63/2016 (uznesenie z 25. mája 2016, sp. zn. 3Sžo/140/2015).

4.34 O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže konanie na prvom stupni bolo zastavené a odvolací súd rozhodnutie prvostupňového

súdu potvrdil.

4.35 Podľa § 492 ods. 2 zákona NR SR č. 162/20015 Z. z. (Správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konanie sa v tejto veci začalo pred 1. júlom 2016, Najvyšší súd SR, preto postupoval procesne podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.